

פרשת במדבר

כאשר יחנו כן יסעו (ב, יד)

כאשר יחנו כן יסעו כקורה או כתיבה?

"כאשר יחנו כן יסעו" בספרי והמדרשי על הפסוק& גם מובא גם ברש"י שכשעמ' ישראל היו במדבר הם חנו וגם נסעו, נמצא שנסייעתם הייתה חחניתם ויש שני פירושים איך ובאיזה צורה נעו האם כקורה מלכנית או שמא כתיבה מרובעת. האם חנו כתיבה ונסעו כקורה או גם נסעו כתיבה? זו השאלה.

במדבר פרק ט פסוק יח: על פְיַהוּ יִסְעוּ בָנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל פְיַהוּ יִקְפֹּא כָל יְמֵי אָשָׁר יֶשְׁכֵן הַעֲבָן עַל הַמִּשְׁקָן (פרק ט):

רש"י - על פְיַהוּ יִסְעוּ. שנינו במלאת המשכן, כיוון שהיו ישראל נסעים, היה עמוד הענן מתפקיד ונמשך על גבי בני יהודה כמו קורה, תקעו והריעו ותקעו, ולא היה מהלך עד שימושה אמר קומה ה', ונסע דגל מחנה יהודה. זו (ר) בספר (פד): ועל פְיַהוּ יִסְעוּ. כיוון שהיו ישראל חונים, עמוד הענן מתתרם ועולה ונמשך על גבי בני יהודה כמו סוכה, ולא היה נפרש עד שימושה אמר שובה ה' רבות אלפי ישראל, הוא אומר על פְיַהוּ וביד משה: (רש"י)

מדרשי פרשת במדבר - וכך היו מהלclin על גביהם, וכמיון קורה יצאה מתוך הענן, שהיו יודיעין לאיזה רוח הם יוצאים. כך היה מסע כל דגל ודגל. גמרו להלוך עד היכן שהוא רוצה שיחנו, אותו הענן שהיה נראתה כמיון קורה, היה כנוסף (בעצמו, והם יודיעין שבאותו מקום הם חונים).

mobia b'Yerushalmi מסכת עירובין דף לג' כרך: כיצד היו ישראל מהלclin במדבר רב' חנינה ורב' הושעיה חד אמר כתיבה וחRNA אמר קורה מאן דמר כתיבה (שם) כאשר יחנו כן יסעו מאן דמר כקורה (במדבר י') מאסף לכל המחנות לצבאותם. & מאן דמר כקורה ומה מקיים כתיבה כאשר יחנו כן יסעו מה בחנייתן על פְיַהוּ הדיבור אף בנטיותן על פְיַהוּ הדיבור ומאן דמר כתיבה מה מקיים כקורה מאסף לכל המחנות לצבאותם לפי שהיא שבתו של דין מרובה באוכלוסין היה נושא באחרונה.

מכיוון שאין במדרשי זהה הכרע בנושאanco רצים לבוד& ולטעון ששתי הדעות צודקות.

היבטים נוספים לקורה ולתיבה.

קורה בתנועה - מסכת בבא קמא פרק ג משנה ה' כתוב:&& זה בא בחביתו, זה בא בקורתו, נשברה כדו של זה בקורתו של זה--פטור, שלזה רשות להלך ולזה רשות להלך & היה בעל הקורה ראשון, ובעל החבית אחרון--נשברה חבית בקורסה, פטור; אם עמד בעל הקורה, חייב; אם אמר לו לבעל החבית, עמוד--פטור. & היה בעל החבית ראשון, ובעל הקורה אחרון--נשברה חבית בקורסה, חייב; אם עמד בעל החבית, פטור; אם אמר לבעל הקורה, עמוד--חייב. &

קורה בטהרה - למדנו במסכת קלים פרק טו יא' וכרך כתוב:& כל' עז, כל' עור, כל' עצם, וכל' זוכחת--פשטיהן, טהורין; ומקבליהן, טמאין. & נשברו, טהורו; חזר ועשה מהן קלים, מקבלין טומאה מכאן ולהבא. & השידה, והתיבה, והmagdal, כוורת הקש, וכוורת הקנים, ובבור ספינה אלכסנדרית--שייש להן שלולים, והן מחזיקין ארבעים סאה בלח, שהן כוראים ביבש--הרין אלו טהורין.

קורה במביי - למדנו במסכת עירובין פרק א משנה ב' - הכשר מבוי, בית שמאי אומרים, לחוי וקורסה, ובית הלל אומרים, לחוי או קורה. רב' אליעזר אומר, לח'ין. משום רב' ישמעאל אמר תלמיד אחד לפניו רב' עקיבא, לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על מבוי שהוא פחות מארבע אמות, שהוא [נתר] או בלח' או

פרשת במדבר

בكورה, על מה נחלקו, על רחוב מרבע אמות ועד עשר, שבית שמאו אומרים, לחוי וקורה, ובית היל אומרים, או לחוי או קורה. אמר רבי עקיבא, על זה ועל זה נחלקו.

קורה מופיעה בלמאנטים של מבוי היא עושה את צורה הפתוח היא נמצאת למעלה גם בנוסח היזק של אדם ההולך עם קורה ונעמד לכתר ושבירה הקורה את& כד הין של חבירו. עוד יש ואפשר לקטל את הקורה כפשוטי כלי עץ שלא מקבלים טומאה. היא גם למעלה במעמד של משפייע. קורות הבית. בצל קורתינו.

במדרש פרשת מסע כתוב כך: צאן מהו. מה הצאן אין מכניסין אותו לצל הקורה, אף ישראל כל זמן שהיו במדבר לא נכנסו לצל הקורה ארבעים שנה. מה הצאן אין כונסין להם אוצרות אלא רועה במדבר, כך ישראל ארבעים שנה היו במדבר נזונו ללא אוצרות. ומה הצאן כל מקום שהרעה מנוהגה היא נמשכת אחריו, כך ישראל כל מקום שהוא משה וארון מסיעין אותם, נושאין אחריהם, שנאמר, אלה מסע בני ישראל. לקיים מה שנאמר, נחית צאן עמר ביד משה ו Aharon:

תיבה בהלכות שבת- במסכת& שבת פרק טז משנה& ה- & רבי שמעון בן ננס אומר, פורסין עור של גדי על גבי שידה תיבה ומגדל שאחז בהן האור, מפני שהוא מחרך. &

במסכת תענית-פרק ב, א& סדר תעניות כיצד: מוציאין את התיבה לרוחבה של עיר; ובונתין אף מקלה על גבי התיבה, ב, & עמדו בתפילה--מורידין לפני התיבה ז肯 ורגיל, ויש לו בנים, וביתו ריקן, כדי שהיא ליבו שלם בתפילה;

תיבה- היא כלי גדול וכבד המונח בקרקע ו בשל כך אינו מקבל טומאה והוא גם נחשב לכל קיבול ענק.

מסתבר שיש כאן בקורס, ובתיבה, אלמנטים של נייחות ונידות כתוב "כאשר יחנו כן יסעו", גם עניין של אין אפשרות של כל טומאה, כי עם ישראל בעצם יצירתו ובשורשו אין יכול בכלל לקבל טומאה אמן יהודיה באופן אישי פרטיכן, אך 'כל ישראל' קדוש הוא ואין בו כל טומאה.